

DECEMBER, 2023

**Spoštovane učenke, učenci in starši,
spoštovane učiteljice in učitelji!**

Ob zaključku koledarskega leta 2023 z veseljem in ponosom izrekam dobrodoščilo novi številki šolskega glasila Fackopis. V zborniku boste našli zgodbe in utrinke iz vaših oddelčnih skupnosti, ki so zaznamovali naše šolske dni.

Prepričan sem, da vas bo branje spomnilo na številne trenutke, ki so naredili to leto nepozabno. Hvala vsem, ki ste prispevali k nastanku Fackopisa. Želim vam obilo veselja ob branju, naj vam še dodatno popestri praznični december.

Vsem skupaj želim mirne, zdrave in brezskrbne praznične dni. Naj bo novo leto 2024 prijazno in uspešno!

Robert Pritržnik
ravnatelj IV. osnovne šole Celje

1. A in PRVOŠOLSKA RAZMIŠLJANJA

Pozdravljeni, šolarji in učitelji IV. OŠ! Mia in moja malenkost, Ula, sva odšli na posebno misijo: intervjuvat naše super prvošolce. Ste se kdaj vprašali, kaj se dogaja v glavah naših prvošolcev? Preberite in odkrijte svet prvošolskih misli!

Vaš najljubši predmet v šoli je ...

»IGRA!«

»Matematikaaaaaa!«

»Meni je pa najbolj všeč računanje.«

»JAZ ZNAM PA ŽE ŠTETI DO 100!«

Vam je všeč v 1. razredu?

»V prvem razredu mi je všeč, ampak ko bomo v devetem razredu, nam bo pa težko!«

»Ja, ker bomo pisali teste!«

»Ena punca je rekla, da v devetem razredu bodo pa take težke naloge, da bomo kar umrli.«

(Naj kar mislijo, da so testi samo v devetem razredu ...)

Ali imate radi šolska kosila?

»Meni so pa hot dogi ful dobri!«

»Jaaa, jaz imam rad čevape!«

»Jaz imam pa rada rižev narastek.«

»Jaz pa špagete!«

»Pa kuharice so ful prijazne!«

(In še bi lahko naštevali komplimente ...)

Kaj je najbolj smešna stvar, ki se vam je zgodila v prvem razredu?

»To, da sem padla.«

»Meni pa to, da sem vsem rekel, da je učiteljica rekla, da pospravimo copate na klop, potem sem pa jaz pozabil!«

»Meni pa, ko sem vse prehitel, ko smo tekli do višjih razredov.«

»Meni pa je najbolj smešno, ko se postrižem na kratko, pa imam fru-fru.«

Kdo že ima svoj telefon? »JSSS!« »Jaz tudi, samo ne dela.« »Jaz imam pa igračko, telefon in tablico.«

»Meni sta mami pa ati rekla, da mi bosta za božič kupila bančno kartico!«

Najtežji predmet v šoli je ...

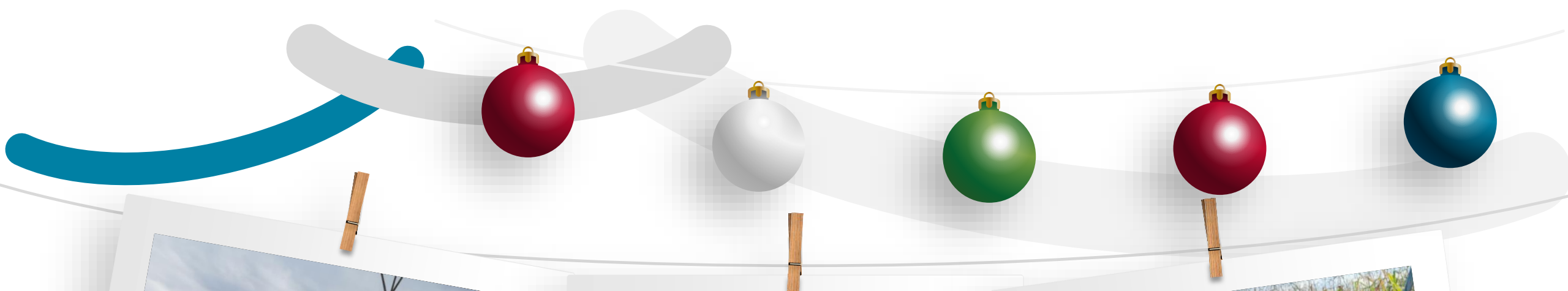
»Okolje!« »Meni se zdi, da moj dron.«

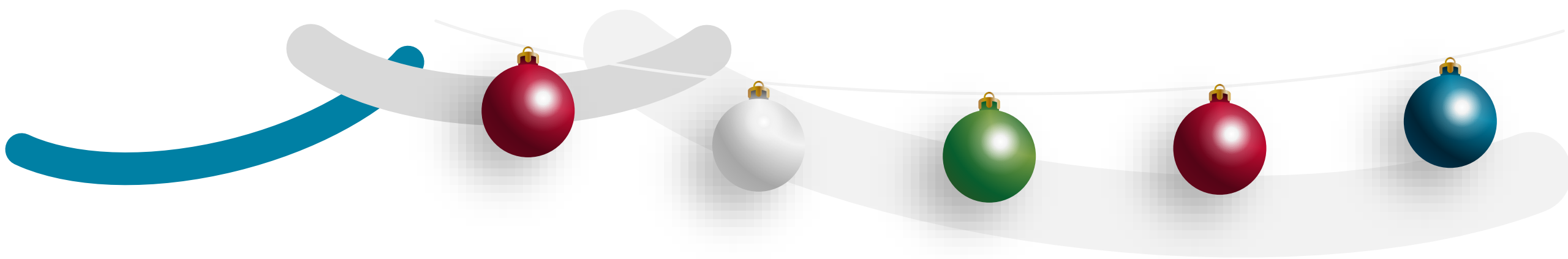
»Meni se zdi, ko vzorčke delamo!«

(Še malo, pa bodo vzorčke nadomestile pisane črke ...)

Mia
Dobrovolc,
Ula Špingler
Kojnik, 7. b

V 1. b RAZREDU IMAMO SE LEPO

V šoli se igramo, učimo in imamo se fino. Najbolj pa se počitnic veselimo! Radi igramo razne igre, nogomet, ustvarjamo in plešemo. Posebej radi zaplešemo pri angleščini. Radi se tudi potepamo. Letos smo odšli z avtobusom na drsanje in celo na mini ranč, kjer smo božali živali, jezdili ponije in občudovali konje. Uživali smo tudi na predstavitvi športov, kjer smo se komaj odločili, kaj je komu najbolj všeč. Imamo se „fajn“ in veliko stvari nas veseli!

Kaj vam je v šoli najbolj všeč?

»Učiteljice!« (*Esma*)

»Ko tečemo kroge in angleščina, ker plešemo!« (*Filip*)

»Ko se igramo in plešemo pri angleščini!« (*Kataleja*)

»Ko se igramo in gremo ven!« (*Gal*)

»V podaljšanem bivanju, saj igramo nogomet.« (*Leon*)

»Najraje igram nogomet in plezam po drevesih.« (*Jaka*)

Kaja Mužar in Kasja Minić, 8. b

2. a NA DRSANJU

V 2. razredu nam je zelo lepo. Imamo veliko učilnico, ogromno tablo, najbolj pa nam je všeč, ker imamo igrače in božično smreko. Veliko se učimo in spoznavamo nove reči.

Najlepše smo se imeli, ko smo odšli na drsanje.

Tam smo se lahko zavrteli, seveda pa smo se prej naučili ustaviti in pasti.

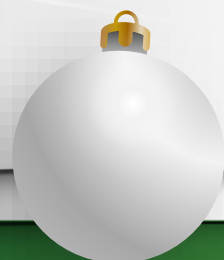
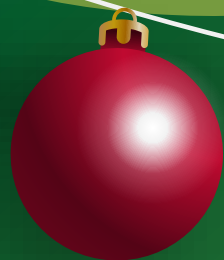
Pomagali so nam učitelji drsanja.

Sami smo se obuli in nadeli čelade.

Imeli smo se čudovito in z veseljem bi takoj odšli še enkrat.

Učenke in učenci 2. a

2. b NA POHODU

V 2. b smo navihani in igrivi, malce radovedni in skoraj nikoli poredni.

Radi se učimo, igramo, posebej pa smo uživali, ko smo odšli na pohod na Šmartinsko jezero.

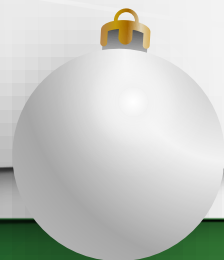
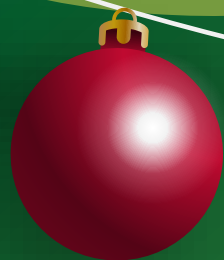
Ob poti smo videli veliko zanimivih reči: traktor, njive, avtobus, ptice. Najbolj so nam bili všeč labodi, ki so mirno plavali po jezeru.

Nekaj se je potapljalo tudi pod vodo, morda je bila podvodna pošast?

Bilo je veselo in komaj čakamo sončne žarke, da bomo lahko ponovno odšli v naravo.

Učenke in učenci 2. b

3. a NA OBISKU PRI VOJAKIH

V našem razredu ni nikoli dolgčas, posebej pa smo veseli, kadar imamo dan dejavnosti.

Tretješolci smo imeli letos najbolj zanimiv tehniški dan, ki se je imenoval Dan varnosti – Slovenska vojska.

Preizkusili smo njihova vozila, se zamaskirali v varovalne barve, se udeležili poligona in prejeli diplome, si ogledali njihove vaje in vzorno urejene pripomočke. Kar nekaj časa smo preživeli v družbi službenega psa. Zelo smo bili veseli, saj so poskrbeli tudi za naše lačne želodčke in vse pogostili s kosom pice.

Naš dan je bil poln novih doživetij!

Učenke in učenci 3. a

3. b – JUNAKI BRALNE ZNAČKE

Na koncu hodnika, kjer vrata trenutno krasi na glavo obrnjen snežak, je marsikdaj marsikaj obrnjeno na glavo.

26 zelo različnih otrok diha v isti rog in se trudi spoštovati, sprejemati, sodelovati in si pomagati. Sodelujemo v mnogih projektih, ki nas bogatijo z znanjem v šoli življenja. Uživamo v zeleni učilnici, kjer za rož'ce skrbimo sami. Uživamo v zeleni naravi, kadar se učimo na prostem.

Radi plešemo, pojemo, pišemo domišljajske zgodbe in ustvarjamo izvirne izdelke. Smo edini razred na šoli, v katerem smo lani vsi osvojili bralno značko.

V stiski nihče ne ostane sam, saj si vedno ponudimo roko pomoči in obliž za čustvene (pa tudi prave) rane.

Učenke in učenci 3. b

Smo dobri
prijatelji,
pomagamo
vsem, lepo
sprejmemo
nove sošolce.
(Ula)

Učiteljica nam
pomaga,
ko česa ne
razumemo.
(Nikolaj)

Uživamo, ker
imamo
veliko pouka
izven učilnice,
tudi v mestu in
okolici šole.
(Dani)

To smo mi, 4. a

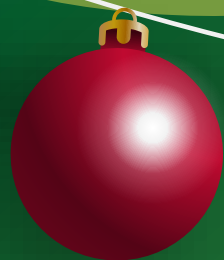
V razredu nas je 23. Trudimo se biti prijazni drug do drugega, radi se igramo, učimo s pomočjo igre in ustvarjamo. Dobro znamo sodelovati in ugotovili smo, če si pomagamo, vemo več. Veselimo se šole v naravi, ustvarjanja iz tehniške škatle in nenavadnih nalog pri slovenščini ter likovni umetnosti.

Posebej smo veseli, kadar so dnevi dejavnosti. Najbolj uživamo na športnih dnevih. Zelo radi pa gremo tudi na ogled predstave ali filma.

To smo mi, junaki 4. a!

Učenke in učenci 4. a

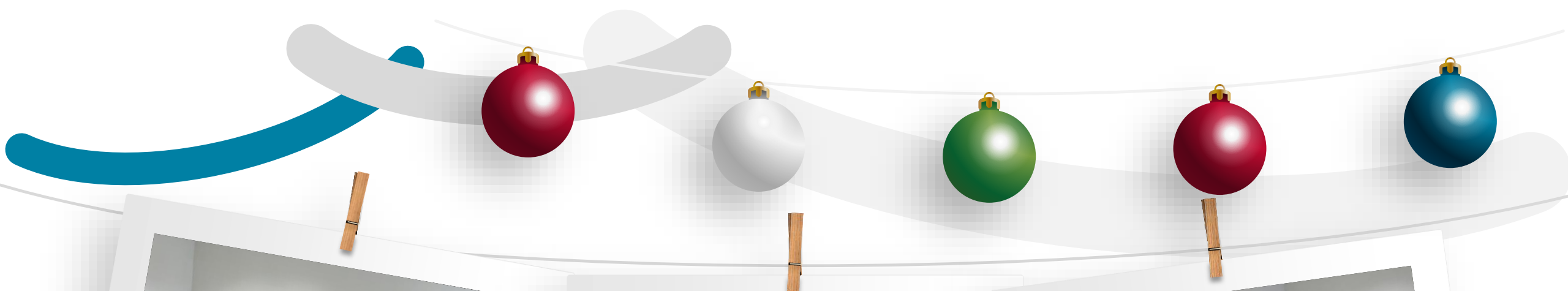
4. b - VEDNO V GIBANJU

V 4. b imamo zelo radi šport in športne dneve. Posebej uživamo, ko igramo med štirimi ognji.

Radi delamo plakate v skupinah in smo zelo ustvarjalni ter domiselni. Najraje se učimo med gibanjem. Nekateri so radi nagajivi, drugi pa umirjeni. Zelo smo veseli, če pri učnih urah pogledamo tudi kakšen poučen video.

Radi imamo našo učiteljico. Najraje pa ustvarjamo, pišemo pesmi, smo duhoviti, skratka najboljši.

Taya, Anastasija in Ela, 4. b

5. a IN POHOD NA LOVRENŠKA JEZERA

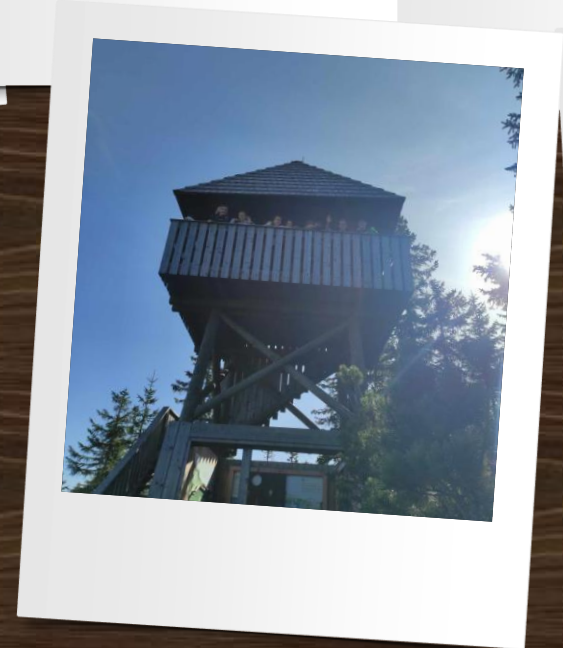
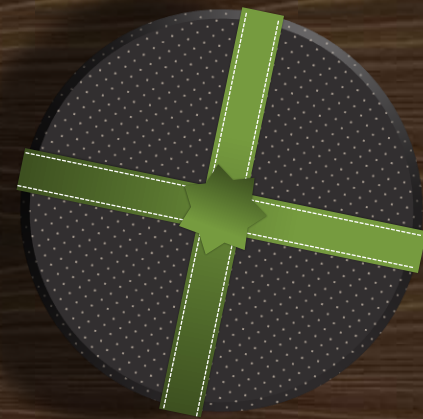
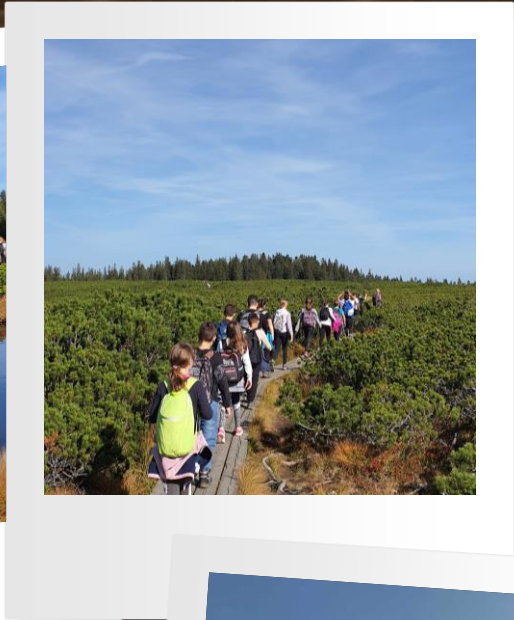
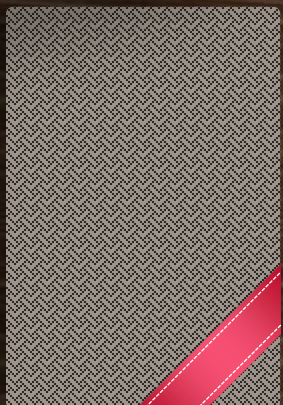
V oktobru smo imeli petošolci športni dan. Odpravili smo se na pohod na Lovrenška jezera. Z avtobusom smo se odpeljali na Roglo, od koder smo imeli krasen razgled. Pohod do jezer je bil super in na poti smo se zelo zabavali. Lovrenška jezera so bila prelepa, temne barve in vsi smo se vživeli v občudovanje. Na nekaterih jezerih smo opazili lokvanje različnih barv, najbolj pogumni pa smo se podali tudi na stolp.

Opazovali smo svet, ki je bil ves pomanjšan. Vse je bilo daleč, a zdelo se je tako blizu.

Skupaj smo preživeli lep dan v naravi.

Ema Mackošek in Aneja Augustinčič, 5. a

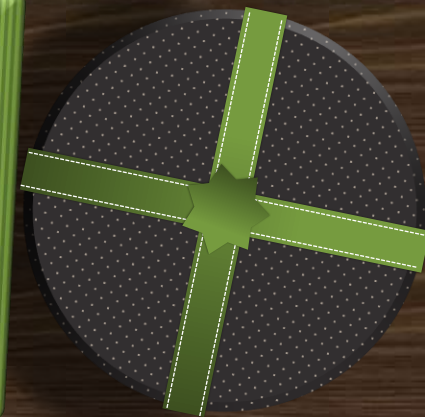
DOGODIVŠČINE 5. b RAZREDA

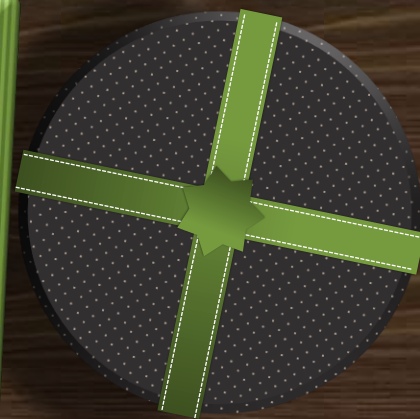
Moj razred je zelo zanimiv. Imam 20 sošolk in sošolcev, torej 15 fantov in 6 punc. Družimo se med odmori in tudi po pouku, saj se dobro razumemo. Skupaj smo doživeli že ogromno dogodivščin. Izmislili smo si celo skrivni klub. Tudi lanska dogodivščina na drsanju mi je ostala v spominu, ker sem padla na ledu in nato je padla še moja sošolka. Po drsanju sva se družili še z ostalimi sošolci in se zabavali na igralih. Letos smo se povzpeli na Miklavški hrib, kjer smo si iz razglednega stolpa ogledali mesto Celje.

V šoli obiskujemo veliko krožkov: španščino, kolesarski krožek, Veselo šolo, pevski zbor, imamo pa tudi neobvezne izbirne predmete. Jaz hodim k nemščini, imamo pa še računalništvo, šport ter likovno umetnost. Treniram ples, ostali sošolci obiskujejo še glasbeno šolo, trenirajo nogomet, kajakaštvo in še kaj bi lahko naštela.

V šoli pridobivamo ogromno znanja in vseč nam je, ko se družimo.

Ema Klepej, 5. b

6. a in ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Šestošolci smo decembra odšli v šolo v naravi. Nastanili smo se v CŠOD Gorenje nad Zrečami, od tam pa smo se vsako jutro z avtobusom odpeljali na Roglo, kjer smo se urili v smučanju.

Smučanje je bilo odlično, šli smo na številne proge in vlečnice. Naučili smo se res dobro smučati.

Na Rogli smo obiskali tudi športno dvorano, kjer smo preizkusili različne vrste športov. Igrali smo košarko in odbojko. V popoldanskem času nas je ob vrnitvi vsak dan pričakalo odlično kosilo in sledil je počitek.

Popoldne smo imeli številne dejavnosti, razdelili smo se v skupine, igrali igre in poslušali zanimiva predavanja.

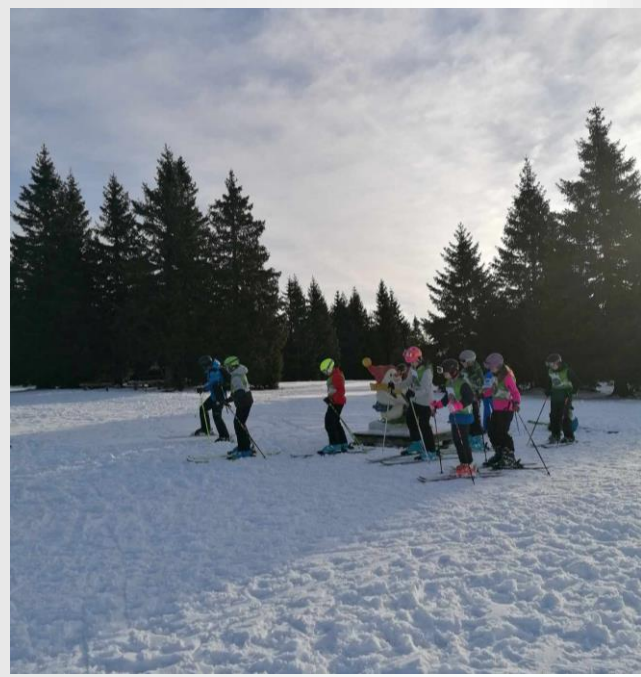
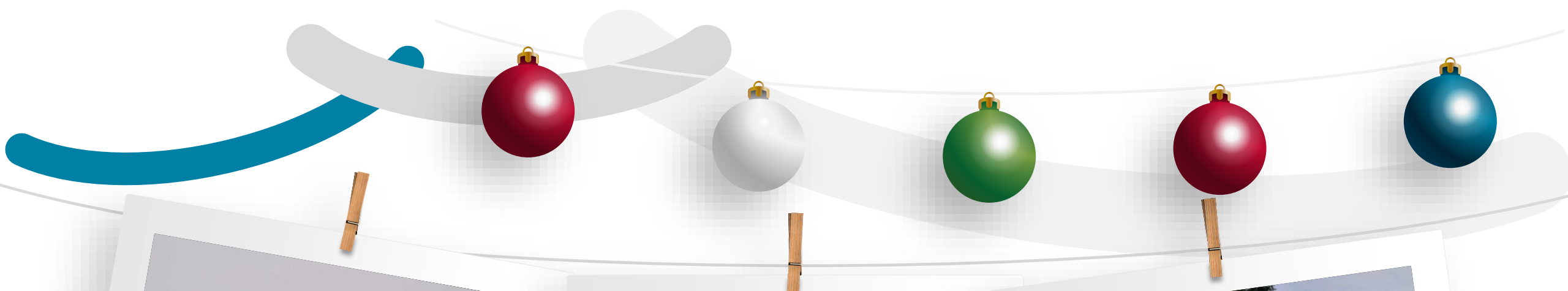
Všeč mi je bilo, da smo lahko preizkusili lokostrelstvo in plezanje, odšli pa smo tudi na pohode.

Okrog pol sedmih smo imeli večerjo, ki je bila zelo dobra. Posebej smo se razveselili hamburgerjev in testenin.

Čas po večerji je običajno prehitro minil. Reditelji so pospravili, imeli smo še nekaj prostega časa, nato pa je že sledilo večerno druženje in nato spanje.

Pet zimskih dni je minilo prehitro.

Kim Koštric Lamut, 6. a

KUHARSKE MOJSTROVINE V 6. b

Tretji petek v novembru smo na IV. osnovni šoli Celje obeležili Dan slovenske hrane in projekt Tradicionalni slovenski zajtrk (TSZ), ki je bil letos že trinajsti po vrsti.

Tega dne smo se nadvse veselili tudi učenci 6. b razreda. Zaželeli smo si dober tek in z veseljem pojedli zajtrk, nato pa zavihali rokave in se prepustili delu.

Preizkusili smo se v peki slastne jabolčne pite iz domačih jabolk, na terenu pa smo raziskovali, kako poteka prodaja hrane pred iztekom roka.

Ker radi kuhamo in ustvarjamo, smo svoje mojstrovine predstavili tudi na prazničnem bazarju, kjer ste se lahko posladkali z našimi odličnimi palačinkami. Upamo, da prihodnje leto ponovimo!

Učenke in učenci 6. b

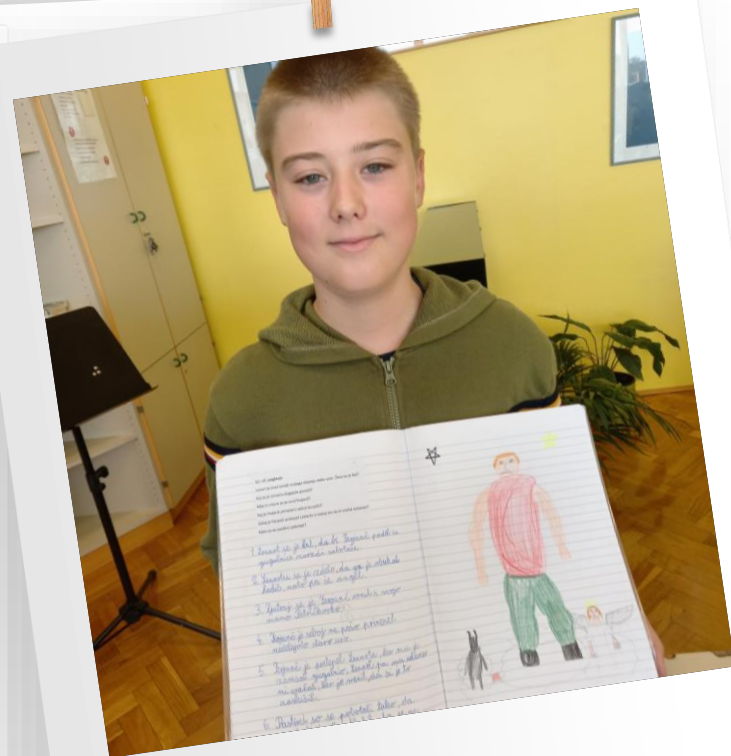
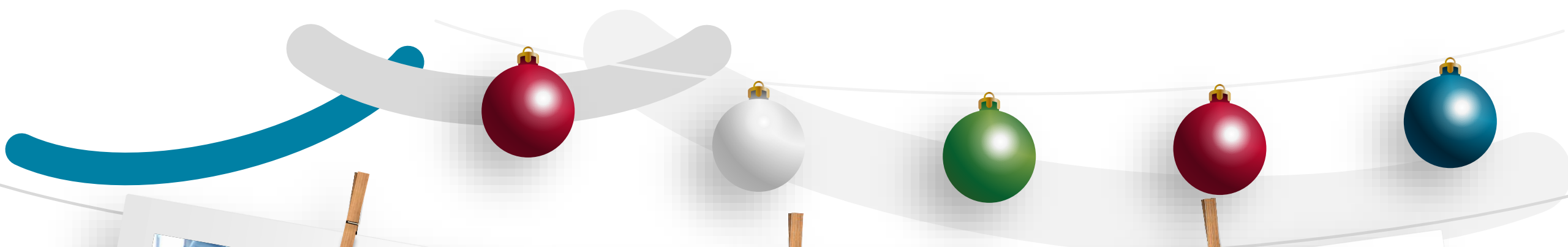

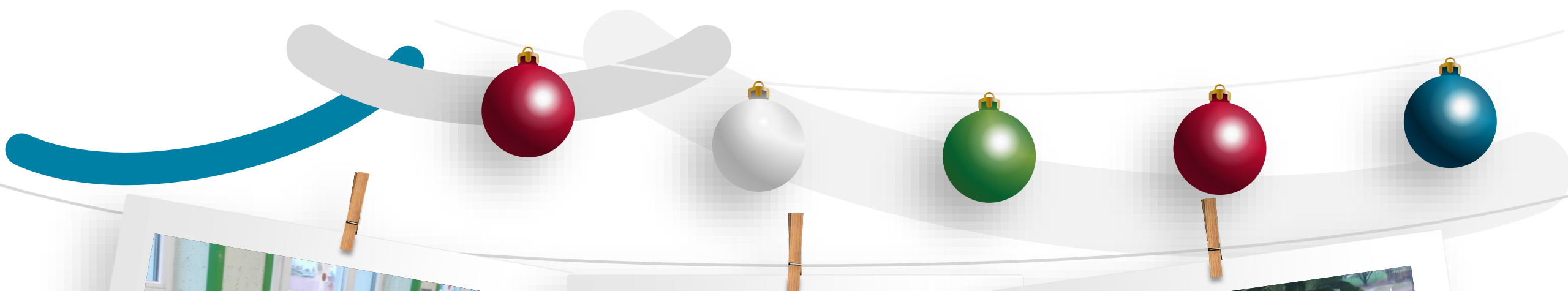
Projekt *BEREMO SKUPAJ* v 6. c

September je nacionalni mesec skupnega branja, zato smo pri pouku slovenščine skupaj brali knjigo Franceta Bevka *Pastirci*. Branje smo imeli razporejeno po poglavjih, vsak dan smo dobili listek z vprašanji, ki so se navezovala na prebrano določenega dne. Ker je bilo to domače branje, smo morali pri pouku dobro poslušati, da bi lahko rešili naloge. Seveda pa nam je bila na razpolago tudi učiteljica, ki nam je pomagala najti pot do pravilnega odgovora ali pa nam je razložila pomene besed, ki jih nismo razumeli, saj je knjiga precej stara. Izšla je namreč leta 1935. V pomoč nam je bila tudi spletna izdaja knjige, kjer smo našli vse potrebne podatke.

Po treh dneh branja smo se začeli pripravljati na skupinske točke, ki smo si jih izbrali glede na to, kar nas zanima. Interesne skupine so imele na voljo več možnosti: dramatizacija, strip/plakat, lutke in kamišibaj, ki je bil „češnja na vrhu torte“. V petek, ko je potekal zaključek projekta, smo se vse skupine predstavile. Prav vse točke so bile izjemne in kreativne, kar je povedala tudi učiteljica LUM, ki si je poleg učiteljice slovenščine ogledala predstavitve. Verjamem, da so bile vse učiteljice ponosne na nas, saj smo se tokrat še posebej potrudili in dobro odrezali. Tako smo na drugačen in zanimiv način opravili prvo domače branje v 6. razredu. Pri tem smo se veliko naučili in spoznali, kako so otroci živeli nekoč.

Inja Gole, 6.c

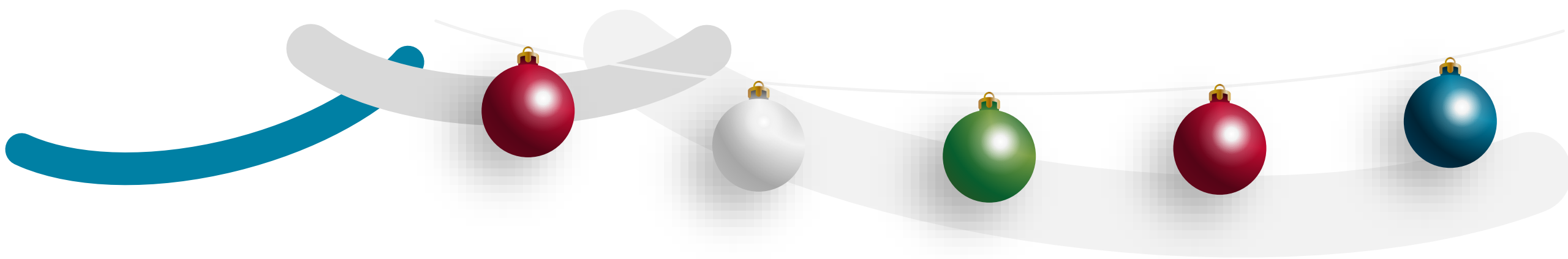
7. a na Fackini kolesarski poti

V Tednu mobilnosti smo bili mobilni tudi sedmošolci. V petek, 22. 9. 2023, smo izvedli tehniški dan in prekolesarili Fackino kolesarsko pot.

Po delu v skupinah smo na šolskem igrišču preizkusili tehnično brezhibnost koles, nastavili pravo višino sedežev, se zapeljali po tekaški stezi in poskusili rokovati s prestavami. Opremili smo se z zaščitnimi čeladami in si naredili odsevne varnostne jopiče.

Na pot smo krenili ob 10. uri. Pot nas je vodila od šole proti Lavi, mimo Babnega, Medloga in Lopate do graščine Prešnik. Na poti smo kar nekajkrat počivali, popili nekaj vode in se okrepčali s prigrizki. Vsi smo nestrpno pričakovali strm klanec, o katerem smo slišali, da ga je težko prevoziti. Zagledali smo ga pod cerkvijo v Šmarnem v Rožni dolini. Po skupinah smo se podali v strmino. Nekateri so se pogumno lotili vzpona, drugi so obupali že ob vznožju in pot nadaljevali peš.

Ves čas so za našo varnost na poti skrbeli tudi pozorni policisti celjske policijske uprave.

Po napornem vzponu smo vsi nestrpno čakali na klanec navzdol, ki smo ga veseli dočakali v Ločah pri Šmartinskem jezeru. Najraje bi se kar vsi naenkrat spustili po strmini, a prevladali sta razumnost in skrb za varnost. Učitelji so nas spuščali po enega. Varno smo pripeljali na parkirišče pod pregrado jezera. Bilo je strašljivo, a hkrati zabavno. Med drvenjem po klancu smo se počutili, kot da bi lebdeli v zraku!

Opravili smo še zadnji postanek, se fotografirali, občudovali policistov motor in se pomenkovali. Čakal nas je le še povratek v šolo. Kolesarili smo ob Koprivnici, mimo cerkve sv. Duha, po Ulici mesta Grevenbroich in Drapšinovi ulici. Tu pa smo že uzrli našo šolo in izhodišče naše kolesarske ture.

Bili smo veseli in ponosni, da smo srečno vozili, se veliko družili s sošolci in sošolkami ter skupaj preživeli čudovit dan.

Hvala policistom in vsem učiteljem spremljevalcem, ki so nas na poti bodrili in varovali.

S sošolci sem preživela res lep dan, rada bi ga še kdaj ponovila.

Neli Prevolšek, 7. a

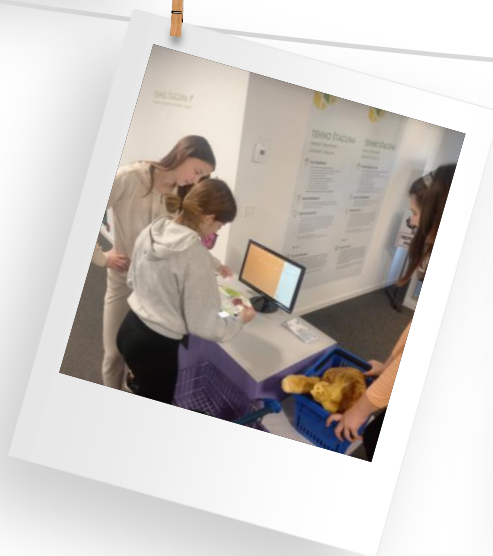
7. b na ogledu SIMBIA, TOPLARNE in TEHNOPARKA

V četrtek, 23. 11. 2023, smo se udeležili tehniškega dne, ki ga je za nas pripravilo podjetje Simbio v sodelovanju z Mestno občino Celje. Po zanimivem uvodnem predavanju smo se s Celebusom odpeljali na odlagališče odpadkov Bukovžlak, kjer smo spoznali različne načine recikliranja. Nato je sledil ogled Toplarne, ki poskrbi za tiste odpadke, ki jih ni mogoče predelati.

Izvedeli smo, da energijo uporabijo za ogrevanje vode, s katero se ogreva del mesta. Pokazali so nam celoten proces, kontrolno sobo in celo peči.

Zanimiv dan dejavnosti smo zaključili v Tehnoparku, kjer so nas presenetili s prireditvijo ob zaključku natečaja *Moj dan z manj embalaže*, ki ga je vodil komik Aleš Novak. Organizatorjem se zahvaljujemo za zanimiv dan in nova znanja, imeli smo se izvrstno!

Učenke in učenci 7. b

OSMOŠOLCI V ŠOLI V NARAVI

V ponedeljek, 11. 9. 2023, smo se učenci 8. a in 8. b razreda IV. OŠ Celje odpravili v šolo v naravi v Kobarid. Dom Kavka je dobil ime po ptici kavki, ki je posebna ptica, ker je ena najmanjših ptic iz družine vran. Tam smo preživeli pet čudovitih dni v naravi brez elektronskih naprav, ki nam drugače vzamejo veliko prostega časa.

V domu so nas lepo sprejeli. Najprej smo poslušali nekaj navodil in nasvetov, nato pa smo se razvrstili po sobah in pojedli kosilo ter okusili, kako dobro kuhajo kuharice.

Že prvi dan smo veliko časa preživeli v naravi, saj smo se odpravili na daljši pohod, da smo raziskali okolico. Sledila je večerja, ki je bila zares okusna. Pri večerji smo dobili tudi sladico. Zvečer je bilo zabavno, saj smo se v sobah s prijatelji pogovarjali do polnoči, včasih celo dlje, zato je bilo še posebej zanimivo.

Obiskali smo tudi Kavkino jamo, ki je manjša kraška jama sredi gozda. Jama ima naravno svetlobo, saj ima odprtino na sredini in tako razsvetljuje jamo.

V naslednjih dneh smo se preizkusili v lokostrelstvu, plezanju, športnih igrah, raznih delavnicah in orientacijskih pohodih. Delali smo kobariške štruklje, ki so znamenitost Kobarida.

Vsaka soba je morala predstaviti tudi svojo točko. Naša soba je imela nalogo: čarovniški triki.

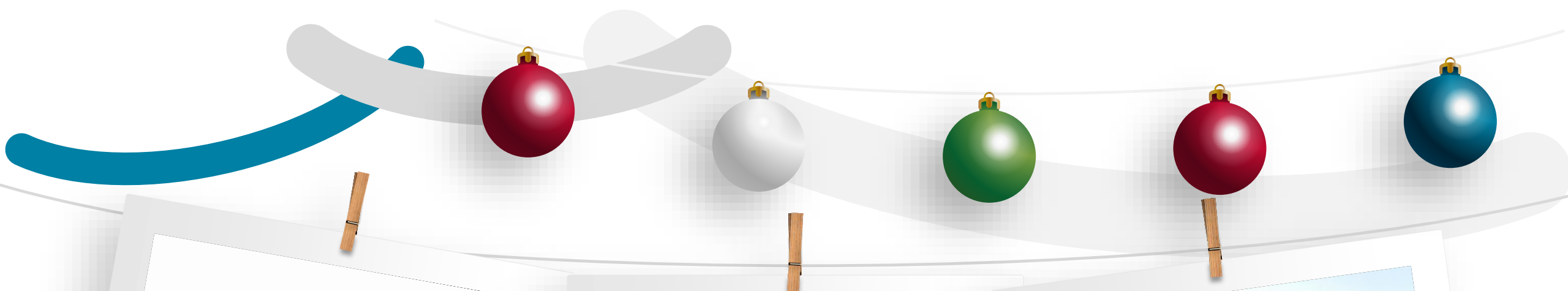
Ni me motilo, da nismo imeli elektronskih naprav, celo všeč mi je bilo, saj sem še bolj užival v času s prijatelji.

Zadnji dan smo si šli ogledat Kobariško blato, tam so nam povedali veliko zanimivosti o tamkajšnjih živalih in rastlinah. Ogledali smo si še nekaj znamenitosti, pojedli malico in odšli na avtobus, ki nas je peljal domov.

Dogodivščina v Kobaridu mi je bila všeč in je ne bi hotel zamuditi. Spoznal sem, da se s sošolci lahko zabavam v naravi in uživam tudi brez telefona in televizije. Veselim se naslednjega izleta in novih doživetij v šoli.

Tijan Podhraški, 8. b

Kdo smo mi, učenci 9. a razreda?

Smo skupina, ki tvori nadvse pester razred. Smo skupina, ki drži skupaj v dobrem in slabem in zdržali smo skupaj do konca našega zadnjega leta na IV. OŠ Celje.

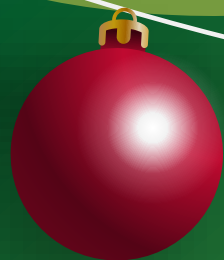
Močni smo na različnih področjih, predvsem pa naš razred gradijo športniki tekmovalnega duha. Ta se hitro prenese na ves oddelek, ki s svojo tekmovalnostjo spodbuja vse nas. Podpiramo se in drug drugemu pomagamo do boljših rezultatov.

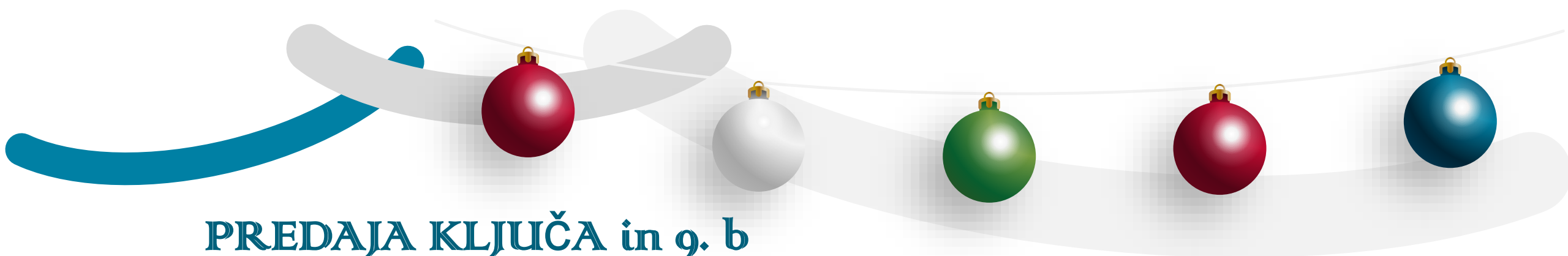
Z izbirnim predmetom ŠPO smo se udeležili tudi odbojcarske tekme v Ljubljani. Vsi smo uživali in občudovali profesionalce. Prav tako mi pri pouku športne vzgoje igramo odbojko na vse ali nič, zato že z nestrpnostjo pričakujemo tekmo z učitelji ob koncu šolskega leta.

Ker smo v prazničnem decembru, smo se potrudili in izdelali lepe izdelke za božični bazar. Upamo, da bomo zbrali veliko sredstev za naš zaključni izlet. Komaj čakamo!

Inara Lešnik, 9. a

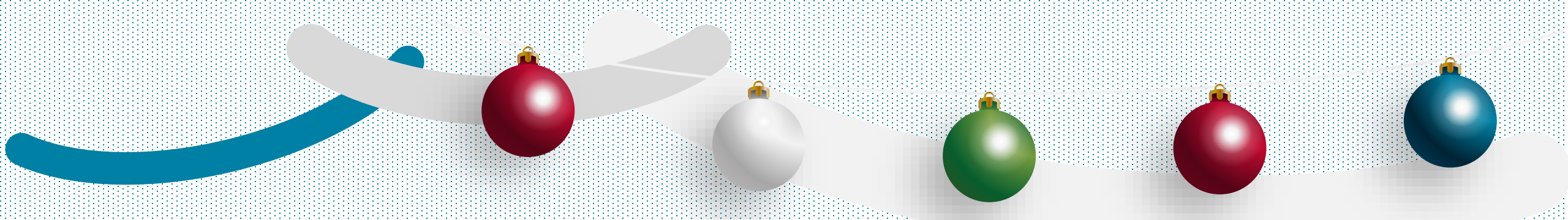
PREDAJA KLJUČA in 9. b

V petek, 9. junija 2023, je na šoli potekala predaja ključa. Prejšnji nosilci ključa so osmošolcem pripravili različne naloge. Tekmovala sta 8. a in 8. b razred. Zbrali so se vsi devetošolci, osmošolci, njihovi razredniki, učitelji ter ravnatelj. Najprej so razložili pravila tekmovanja. Prva naloga je bil poligon znanja, ki so ga sestavljala vprašanja iz kemije, fizike, biologije in matematike. Poligon je vključeval tudi nošenje jajca na žlici med hojo po klopci, skakanje čez ovire, hojo skozi obroč in prenašanje žogic. Zmagala je skupina, ki je odgovorila pravilno na večino vprašanj in prišla do cilja prva. V tem krogu je zmagal naš razred, takrat še 8. b. Druga naloga je vključevala vedro z žogicami, prazno vedro, prevezo za oči ter dva učenca iz vsakega razreda. Naloga tekmovalca je bila, da prenese žogice z zavezanimi očmi. Drugi tekmovalec ga je usmerjal med vedri. Zmagala je skupina, ki je hitreje prenesla žogice. V tem krogu je bil uspešnejši 8. a. Za tretjo nalogo je vsak razred ponovno izbral dva učenca, ki sta odgovorila na nekaj splošnih vprašanj. Zmagal je naš razred, saj smo imeli več pravilnih odgovorov. Za zadnjo nalogo je vsak razred izbral poljubno število učencev. Zapeti so morali pesem *Carpe Diem* skupine *Joker Out*. Zmagala je skupina, ki je zapela in nastopila bolj izvirno. Uspešno smo opravili tudi to nalogo in postali nosilci ključa.

Naša častna naloga je, da pripravimo zanimivo tekmovanje tudi osmošolcem.

Maruša Arl, 9. b

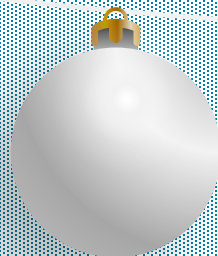
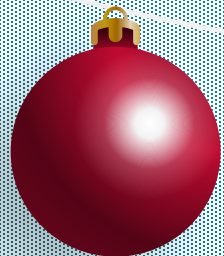

UČENCI USTVARJAMO

2.a, 2.a ...
V drugem a se počutim zelo fajn.
Učiteljice so zelo prijazne.
Drugi a je zelo pameten.
V razredu mi je zelo lepo.
Rad hodim v šolo.
Na drsanju sem se zelo fine imela.

Lana, 2.a.

SMARTINSKO JEZERO

♡♡
ŠTIRJE

LABODI SO ♡ PLAVALI ♡
♡ ZELO ♡ SO ♡ BILI ♡ LEPI ♡
IN ZELO SMO SE ZABAVALI!

Burč na kolesu brez pomožnih koles

Moj brat je šel spat k teti Evthi.

Naslednje jutro je poklical otija, da bi šel na kolo.
Brat ni imel pomožnih koles. Ko je oti sešel naj go-
tudi jaz na kolo, me je oti potiskal in potiskal.

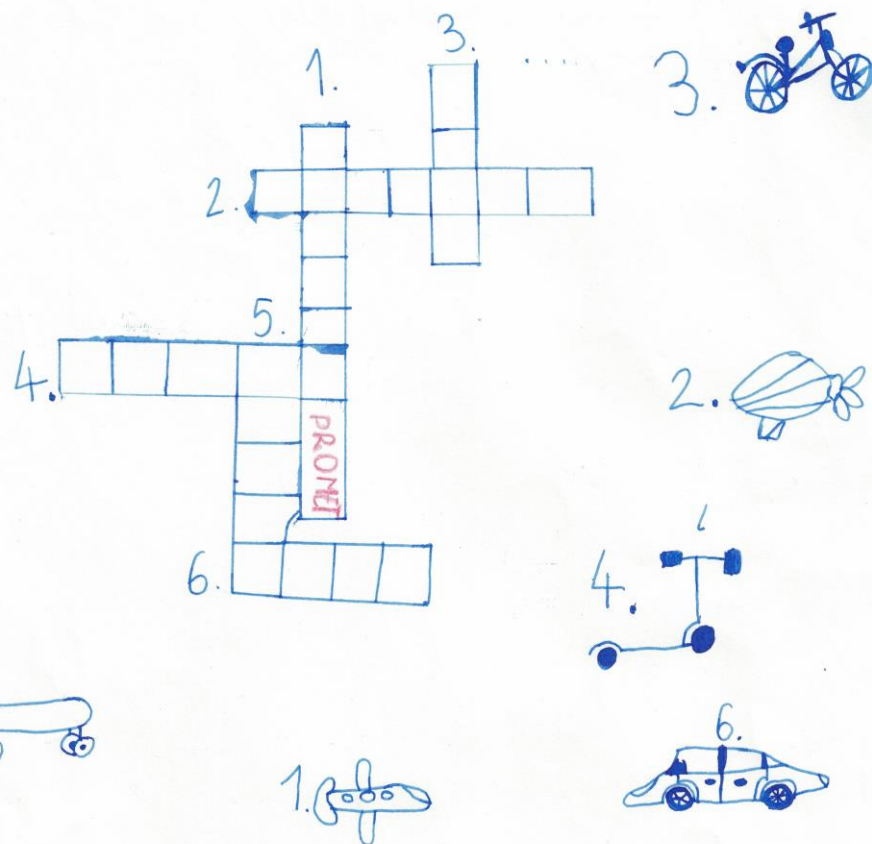
Naenkrat me je spustil. Ob takrat mam vzeti brez
pomožnih koles.

Leon Počivalnik, 3.8

OPB6

PROMET

1. L _ _ _ L **PROMET**
 2. C _ _ E L N
 3. K _ L _ 4. S _ R O 5. R _ _ A
 6. _ V _ O

Urh Mlinarič 3.
 2006

Moj hobi

Treniram nogomet.

Star sem 8 let. Treniram skoraj vsa 4 leta. V soboto imamo tekmo. Treeninge imamo na iv. osnovni šoli telje. Ubečen sem v dves. Trikrat na teden imamo treetinge. Treeninge trajajo eno ura in pol.

Nikolaj Topič, 3.B, 2006

Ti in jaz

Ti in jaz, ti in jaz

skupaj sva prijatelja.

Delava bedarije,

krivdo si deliva.

Segava po zvezdah,
petek si priboriva.

Naja Boštjančič,
3.b-OPB 6

4.a Iva Praden
Mleko Andrej Rozman Roza

1. V posodo je nalila mleko.

2. Začelo je vreti.

3. Kato malo bolj.

4. Bila je v skrbih, da ji bo šlo čez.

5. Ko je pogledala v posodo in mleko se je skoraj sesirilo.

6. Mleko je skoraj pobegnilo iz lonca.

7. Rekla je Mihec mogoče nič ne bo od kakava.

8. Začelo je brisati.

9. tmpak ni pomagalo.

10. Mogla ga je odmakniti.

11. Čudežno je nehalo.

12. Vrnila ga je nazaj.

13. Pozabila je da je pustila vključeno plato.

14. Začelo je kipeti.

15. Ko koncu sta žalostno brisala pod.

Mleko

Avtor: Andrej Rozman Roza

Janj Softič 4.a

NE BOJ KAKAV

Zdaj mihec moj bo vsedel zato mihec je moj bog kakav.

NE! ni šans da bom kakav.

NE ŽELIM!

NOČEN!

NE BOJ!

Rajše bom od

ASTALAVISTA BABY!

Kam greš mleko?

Zdaj te bom pokril!

Usaj nisem kakav!

Lian Karić: Piknik

Na travniku sem srečal lisico,
 ki pekla je dobro potico.
 Priletela je ptica,
 ki prava je tatica.
 Iz gozda ukradla je dva grozda.
 Grozda je dala na potico,
 da razveseli kraljico lisico.
 Povabil sem še mamo,
 ki naredila je pravo dramo,
 saj se je z nami igrala
 in pri tem zelo goljufala.
 Živali so zbežale,
 ker se niso lepo igrale.

Lola Đorđević: Gospa lisica

Gospa lisica je velika tatica.
 Kot dama hodi čez gozd,
 v svojem plašču pa skriva ukraden
 grozd.
 Njej je kraja igra,
 dokler ne sreča jeznega tigra.
 Takrat pride mama,
 ki ukradeno grozdje odnese sama.

Mak Bubregović: Majhna lisica

Nekoč je živela majhna lisica,
 vendar bila je velika tatica.
 Plen je nosila v gozd.
 Tam jo je čakal prijatelj Grozd.
 V gozdu skupaj sta se igrala,
 ampak najljubša jima je bila
 igra od tigra.
 Ko padel je mrak,
 je po njo prišla mama,
 da domov ne bi odšla sama.

4. B

Lian Karić: Junak

Na nebu je oblak,
na igrišču pa junak,
čaka na čudežno žogo,
ki udaril jo bo z desno nogo.

Na igrišču stojita dva gola,
igralci so razdeljeni na dva pola.
Ko prižgejo se luči, na igrišču merijo
moči.

Ko sodnik zapiska, Lian zavriska,
Nik se za žogo zapodi, Lian za njim
pridrvi, žogo dobi,
ki v gol se odkotali.

Taya Polajžer: Igračkarija besed

Če je Ana banana,
jo žre vsaka podgana.
Podgano pa ulovi
mačkon z mačje vasi.

V hlačah sta dve hlačnici,
v hlačnicah je deček,
v dečku je srce,
v srcu dobrota.

Novak Vrtačnik: Moja družina

Ime mi je Novak,
počutim se kot vojak.
Pišem se Vrtačnik,
prijatelji me kličejo
kratkohlačnik.

Sestra mi je suha
kot šmentana muha,
mamico imam rad,
ker je moj zaklad.
Očka moj je veseljak,
njemu nihče ni enak.

Aleksa Đorđević: Imam eno dobro sestro

Jaz sem Aleksa Đorđević

in pesem poskušam napisati že enajstič.

Karate treniram pet let, da znam branit' sebe in Lolo, naj ve cel svet.

V šoli najraje imam matematiko, komaj čakam,
da se začnem učiti fiziko.

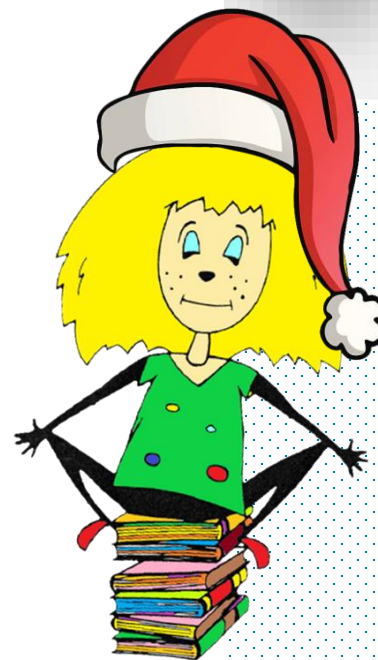
Ko odrastem, bom astrofizik,
imeti dobro službo, zame ne bo rizik.

Imel bom ženo in otroke, hiše ne bom kupil na obroke.

Lahko bomo potovali po svetu in naredili samo najboljše našemu planetu.

Imel bom najboljši teleskop, zato bo pot do druge galaksije preko gumba vklop.

4. B

4. B

Lola Đorđević: Moja pesem

Moje ime je Lola
in prihajam iz severnega pola.

Moje domače mesto je Celje,
kjer je doma veselje.

Pišem se Đorđević
in ko pišem, sem svobodna kot ptič.

Komaj čakam, da odrastem in
postanem mama,
ker bom imela v kuhinji glavno
besedo sama.

Imela bom najlepšo službo
in vedno dobro družbo.

Učila bom risanje otroke,
ki bodo sanjali daljne otoke.

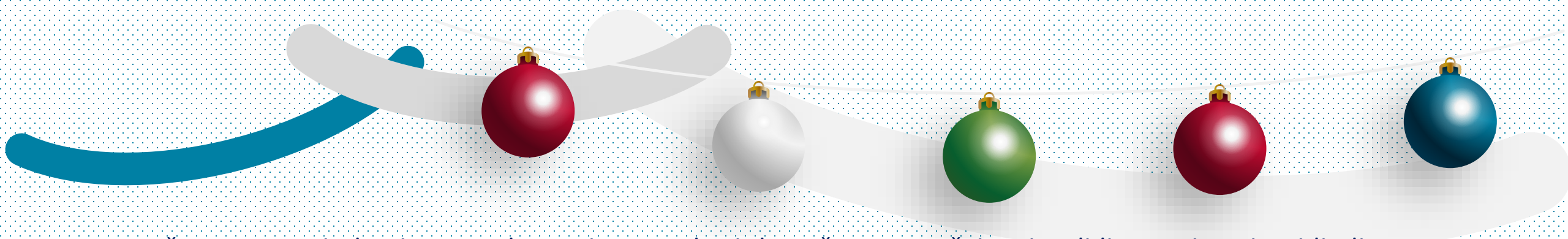
Z mojo družbo bomo vsi skupaj
potovali
in se vedno smejali.

Razmišljamo o drugačnosti

Drugačni so črnci, belci, invalidi in slepi. Meni pomeni drugačnost, da niso vsi enaki, tudi dvojčici nista, ker eni je vseč modra, drugi pa zelena. Jaz imam očala, drugi pa ne. Rada se družim z drugačnimi. Tudi če imam očala, to ne pomeni, da se morajo norčevati. Rada imam šport, drugi pa likovno umetnost. Vsi imamo drugačne misli, ideje. Nekomu je vseč knjiga o piratih, meni pa Mala morska deklica. Imamo drugačne vloge, rase, zanimivosti. Tudi živali so drugačne.

Ajda Hribernik, 4. b

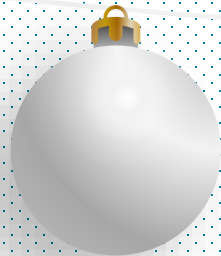

Drugačnost pomeni, da ni vse enako. To je prav, da si drugačen. Drugačni so invalidi, tetoviranci, vsi ljudje na Zemlji. Drugačni smo zaradi poškodb ali pa se takšni rodimo. Cel svet je drugačen. Nihče nima svojega čisto enakega dvojnika. Nič ni isto. To, da smo enaki, ni res. Včasih se ti posmehujejo ali te zmerjajo samo zaradi tega, ker si drugačen. Včasih drugačnost boli, a v resnici je drugačnost dobra reč. Drugače bi bilo dolgočasno. Si predstavljate, kako bi bilo, če bi bilo vse enako?

Aljaž Planinc, 4. b

Drugačnost nima konca, saj jo ima vsak človek na svetu. Vsi smo drugačni, četudi mislimo, da smo vsi enaki. Ne! Vsi smo drugačni. To pomeni, da smo vsi različni. Jaz mislim, da so drugačni ljudje tisti, ki nečesa ne morejo narediti, torej invalidi, gluhi, slepi, poškodovani. Nihče ni enak, to je zelo dobro, ker smo bolj modri in različni. To je super, da se ne zamenjamo s svojimi prijatelji, da nas kdo ne zamenja. Drugačnost je pomembna.

Ela Cvikel, 4. b

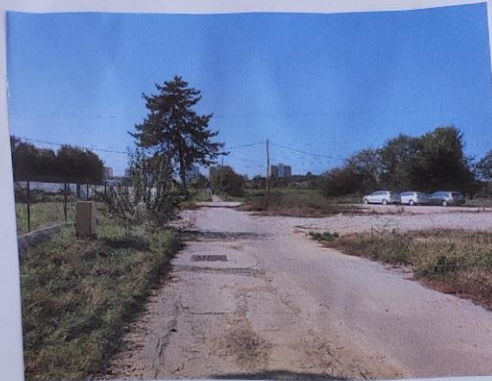
ZGODBA ZA LJUDI, KI MISLIJO, DA SE JIM NJIHOVE SANJE NE BODO URESNIČILE

Živijo. Sem Čarli in povedal vam bom zgodbo. Kot otrok nisem gledal televizije, telefona, tablice, ker doma nismo imeli nič od tega. Nisem jedel sladkarij ali pil sladkih pijač. Ko je bil moj prvi šolski dan, me niso lepo sprejeli in počutil sem se kot tujec. Po pouku sem jokal in šolska leta zame niso bila lahka. Učiteljica nas je nekoč vprašala: „Kaj želite postati, ko boste odrasli?“ Odgovoril sem: „Želim postati igralec!“ Učiteljica mi je odgovorila: „Pff, nikoli ti ne bo uspelo.“

Čez 10 let sem uresničil svojo željo in postal znan igralec. Ko sem imel nastop, so moji nekdanji sošolci in učiteljica želeli moj avtogram, a sem se spomnil le tega, kako ni nekoč niso verjeli.

Otroci, sledite svojim sanjam!

Mavro Dobrovolec, 5. a

GRADBIŠČE IN NEVARNA
POT V ŠOLO

leži v
Lokovec

!

ENOSMEREN PROMET -
SPREMENJEN REŽIM

KOLESARSKA
POT PO DRAPŠINOVI
ULICI.

Krožišče izide
pri IV. O. Š. Lelje

ŠOLA

IV. osnovna šola
Lelje

Dravna cesta

AVTOMOBIL

AVTOMOBIL

Bolj obrameneje
solske ceste, kjer
bolj gost promet

V ULICI, KJER NI STEZE
ZA PEŠCE.

PREHOD ZA PEŠCE S SVETLO
PROMETNIMI ZNAKI

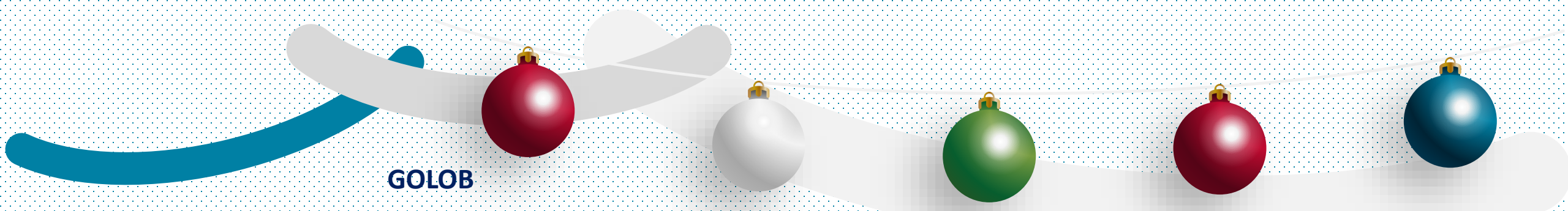
PREČKANJE CESTE

KROŽIŠČE PRI ŠOLI

5. B

GOLOB

Nekoč je živela babica, ki ji je bilo ime Ana. Bila je nežna gospa in s svojo hojico je izgledala nenavadno. Zato so jo fantje na ulici izzivali, ko je šla na sprehod. Večkrat so ji potiskali hojico, a babica Ana se ni mogla braniti, ker je bila počasna in stara.

Nekega dne je bila v parku, bila je žalostna. Sedela je na klopci, ko je nenadoma priletel golob in jo ogovoril: „Gru, gru! Zakaj si tako žalostna, gru gru?“ Babica Ana mu je odvrnila: »Otroci na ulici me ves čas izzivajo in potiskajo.“ Golob je malo pomislil, nato pa rekel: „Gru, gru! Jaz ti lahko pomagam, gru gru.“ Babica Ana ga je radovedno pogledala in vprašala: „Kako boš to naredil?“ Golob ji je odvrnil: „Gru, gru! Boš videla! Vendar te prosim, prinesi mi drobtine iz najboljšega kruha, ki ga pečejo v najboljši pekarni v mestu, gru gru.“

Babica Ana je točno vedela, kje je to. Kupila je najboljši kruh in ko je prišla domov, ga je polovico spremenila v drobtine, preostalo pa shranila zase.

Naslednji dan je babica nesla drobtine golobu in bil je zelo zadovoljen. Poklical je veliko svojih prijateljev in skupaj so poključali ponujene drobtine. Kmalu so zagledali fante, kako izzivajo babico Ano. Odleteli so do njih in jih oključali. Nato je prišla babica Ana in jim povedala, zakaj so doživeli bolečo izkušnjo. Fantje so se ji opravičili za grdo obnašanje ter odšli domov. Po tem dogodku je niso več izzivali. In kaj je nauk te zgodbe?

DELAJ DRUGEMU TO, KAR ŽELIŠ, DA DRUGI DELAJO TEBI.

Janez Črepinšek, 6. c

SKRIVNOSTNO IZGINOTJE GOSPODA MOSBRUKERJA

Že prvega septembra je veliko učencev opazilo, da manjka eden od naših priljubljenih učiteljev, gospod Mojmir Mosbruker. Čeprav zdaj že vemo, zakaj, bom z vami delila tri moje najljubše zgodbe, zakaj manjka.

Hollywood

Gospod Mosbruker se je odločil, da odide v Hollywood. Ko je izstopil iz letala, je nosil sončna očala, a ga je kljub temu prepoznal eden od bivših učencev, ki se je preselil v Ameriko in zdaj dela tam kot varnostnik.

Zavpil je: „MR. MOSBRUKER!“

Eden od bližnjih turistov je takoj pomislil, da je gospod Mosbruker zelo slavna oseba (kar v resnici je, ampak to je zgodba za naslednjič) in je rekel: „OH MY GOD! MR. MOSBRUKER, I'M A VERY BIG FAN! CAN I GET AN AUTOGRAPH?“

Turisti so takoj dojeli, kaj se dogaja in ga obkolili, da bi dobili sliko in avtogram. Ko je končno podelil vse avtograme in prišel do najete hiške, se je odločil, da bo za kosilo naredil čevapčiče. Povabil je nekaj prijateljev, ki živijo blizu njegove najete hiške. Ko so prišli, so bili najprej nadvse začudeni, kaj je vendar to, potem pa so ga navdušeni nad okusom čevapčičev pohvalili, da je izumil mojstrovino. Gospod Mosbruker je ugotovil, da v tej državi ne poznajo čevapčičev in že mislijo, da je slaven, zato se je odločil to izkoristiti. Odprl je restavracijo, kjer prodaja čevapčiče in postal je eden najbolj znanih kuharskih mojstrov daleč naokrog.

Vesoljci

Ko je gospod Mosbrucker spal, so se v njegovo spalnico prikradli vesoljci in ga odpeljali k Bim Bamu na Sonce, kjer se je zgodila bitka, znana učencem zadnje triade. Za tiste, ki ne razumete, lahko samo rečem, svetloba potuje 8 minut ...

~BONUS ZGODBA~

Božiček

Nekega dne, ko je gospod Mosbrucker ravno prižgal TV, da bi malce počival, je nekdo potrkal na njegova vrata in odvil se je pogovor, ki je zvenel nekako tako:

„Dober dan! Sem Božičkov glavni palček in prihajam, da vam povem, da je Božiček zbolel!“

Gospod Mosbrucker je odvrnil: „In kaj imam jaz s tem?“

„Me veseli, da ste vprašali! Vrhovni zbor pri Božičku se je odločil, da ste vi najboljši nadomestek!“

„A dobim piškote?“

„Seveda, gospod Mosbrucker.“ Tako je bilo zmenjeno.

Gospod Mosbrucker je postal Božiček, kuharski šef za čevapčiče in ugrabljenec vesoljcev.

Če ne prej, ga vidimo že ta božič.

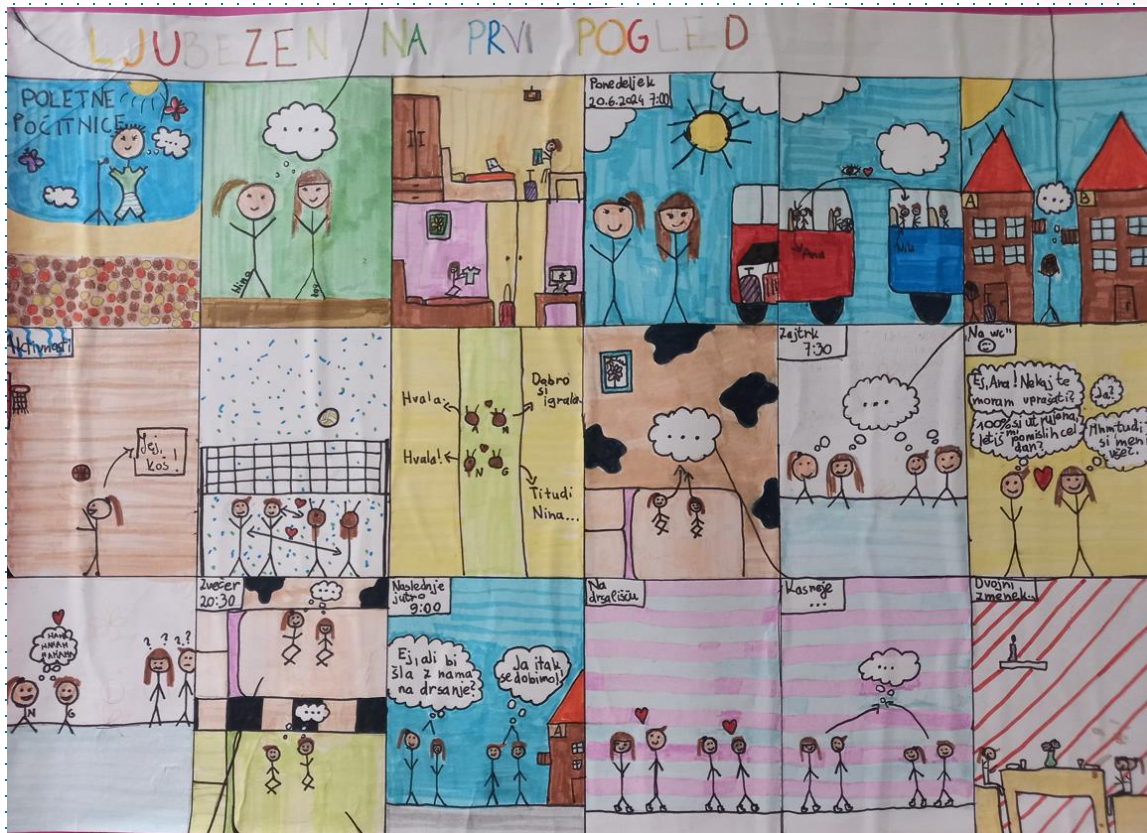
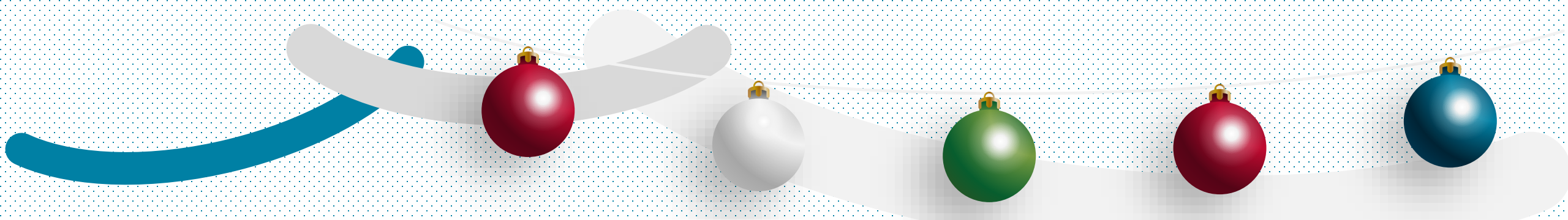
Mia Dobrovolec, 7. b

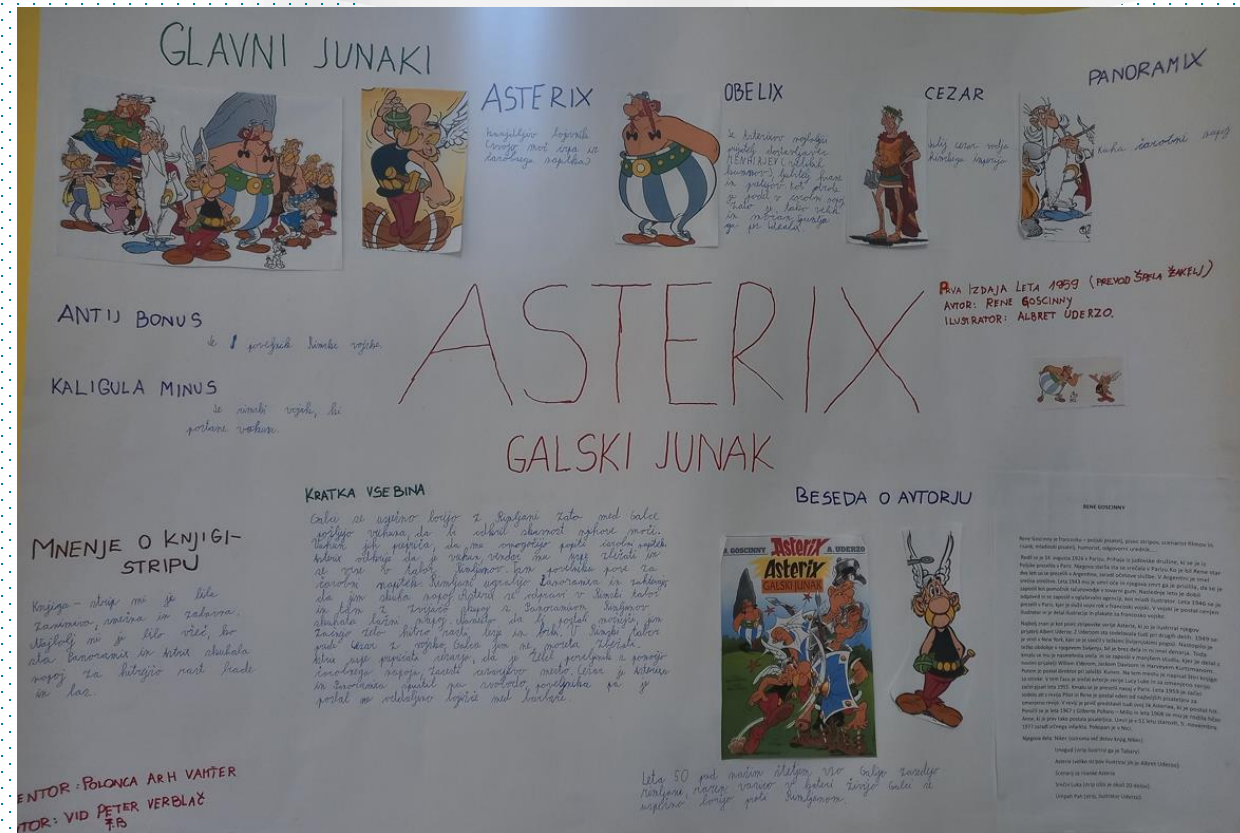
Kaja Korošec, Mia Dobrovolec,
Ula Špingler Kojnik, 7. b

Urh Jelen, 7. b

Lina Hodžić, Adelina Jahić, 7. b

Vid Peter Verbláč, 7. b

